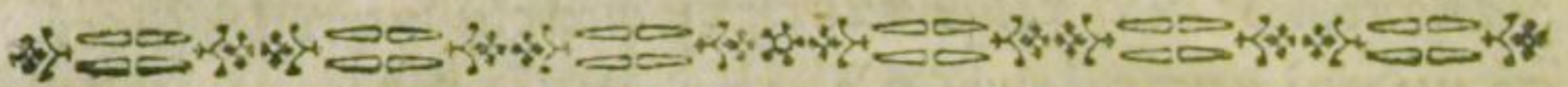

ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν αὐτός τε καὶ οἱ υἱεῖς. ἀλλὰ ⁴ γὰρ
ἤδη ὥρα ἀπιέναι, ἐμοὶ μὲν, ἀποθανεμένῳ· ὑμῖν δὲ,
βιωσομένοις. ὁπότεροι δὲ ἡμῶν ἔρχονται ἐπὶ ἀμεινον
πρᾶγμα, ἀδηλον παντὶ πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

ΤΕΛΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ

Κ Ρ Ι Τ Ω Ν *

Η
Π Ε Ρ Ι Π Ρ Α Κ Τ Ο Υ **

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ. Κ Ρ Ι Τ Ω Ν

Ι Τ¹ τηνικάδε ἀφίξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ἔ πρώϊ ἔτι
ἔσι; ΚΡ. Πάνυ μὲν ἔν. ΣΩ. Πηνίκα μάλι-
σα; ΚΡ. Ὁρθρος βαθύς. ΣΩ. Θαυμάζω ὅπως ἠθέ-
λησέ

⁴ Extant haec verba apud
Stobaeum ferm. 120 p. 610:
et a Cicerone Tusc. 1, 41
ita Latine reddita sunt: *Sed
tempus est, iam hinc abire
me, ut moriar; vos, ut vi-
tam agatis. utrum autem sit
melius, dii immortales sciunt;
hominem quidem scire arbi-
tror neminem.*

* Ita laudant dialogum
huncce Clemens Alexan-
drinus Stromatt. 5 p. 552
Colon., Thomas Mag. in
vocab. πηνίκα, et Athenaeus
5, 15.

** Sic primo edidit Al-
dus, et deinde Grynæus.

In Bas. 2 est ἡ περὶ δόξης ἀλη-
θείας καὶ δικαίας. MS. Vindo-
bonensis, apud Nesselium
Catal. MSS. biblioth. Caes.
n. 89 p. 51 P. 4, exhibebat
hunc titulum: ἡ περὶ δόξης
ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης. Voca-
bulum ἠθικὸς, quod hic quo-
que in Ald. Bas. 1. 2, aliis-
que legitur, e Laërtio 3,
58 assumptum videtur. Cae-
terum quae Critonem facit
loquentem Plato, ea ab
Aeschine disputata esse, Ido-
meneus auctor est apud eun-
dem Laërtium 3, 36.

Ι Verba τί τηνικάδε - - βα-
θύς laudantur, omissis tamen
Crito-